

Formanden: Den fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen er fremsat af følgende Medlemmer: *Abrahamsen, Ellinger, Foss, Fraenkel, Hansen-Stavnsbjerg, N. C. Jensen, Jensen-Sønderup, Munk-Poulsen, L. Rasmussen* (Ribe Amts 4de Valgkreds), *Schovelin, Starcke, Sporon-Fiedler, Vanggaard og Wulff*. Den lyder saaledes:

„Idet Tinget opfordrer Regeringen til at optage Forhandlinger med de Forenede Staters Regering om en Ændring i Afstaaelsestraktaten angaaende de dansk vestindiske Øer, saaledes at Afstaaelsen indskrænkes til Øen St. Jan, subsidiært St. Thomas, medens de to andre Øer forbliver i dansk Besiddelse, gaar Tinget over til Dagsordenen.“

Det er herom, Forhandlingerne nu drejer sig.

Foss: Efter Folkeafstemningen er Spørgsmaalet om Konventionens Godkendelse nu til sidste og afgørende Behandling i den danske Rigsdag. Hvis Folkeafstemningen tages til Basis for Fordelingen af Opfattelserne mellem Stemmerne for og imod, har den i hvert Fald vist, at Folket ikke er enig med Rigsdagen, for saa vidt som dennes Opfattelse har faaet sit Udtryk i Stemmefordelingen i den vestindiske Kommission. Der er derfor god Grund til at tage under alvorlig Overvejelse, om ikke denne Folkeafstemning burde føre til et Forsøg paa at ordne Sagen paa anden Maade end ved at vedtage Afstaaelseskonventionen. Der er saa meget mere Grund til dette, som det jo ikke forholder sig saaledes, naar nu Konventionen, Afstaaelsestraktaten, maatte blive vedtaget i Rigsdagen, at dermed Spørgsmaalet er definitivt og umiddelbart afgjort. Thi efter at den danske Rigsdag har tiltraadt den, vil der endnu mangle Tilslutningen fra den amerikanske Kongres, og hvornaar den vil kunne foreligge, vides jo ikke. Det er vel ikke sandsynligt, at den vil kunne foreligge i en aldeles nær Fremtid. Men endvidere er det overhovedet ikke afgjort med nogen absolut Sikkerhed, at den vil komme til at foreligge. Den Mulighed er til Stede, at Kongressen ikke vil bevilge de Midler, som er en Forudsætning for, at Salgstraktaten kan blive ratificeret. Danmark har nogen Erfaring i saa Henseende. Man kan henvise til, hvad der skete i 1867, da den i Danmark af den danske Konge underskrevne og vedtagne Traktat, som oven i Købet var støttet til en Folkeafstemning, foretaget paa Øerne, ikke blev ratificeret, fordi den fornødne Til-

slutning i den amerikanske Rigsdag kom til at mangle. Netop under Hensyn hertil turde det ikke være urimeligt at sige: Hvis der endnu var en Udvej for at tilvejebringe Enighed i Danmark om Behandlingen af dette Spørgsmaal, burde den ikke lades uforsøgt.

Hvis Øerne maatte blive solgt, hvad vil der da i første Linie ske med dem? Ja, man har al Grund til at formode — og det er ogsaa udtalt for Kommissionen under den offentlige Afhøring, blandt andet af den forhenværende Guvernør Cold —, at man maatte forvente, at der i St. Thomas Havn vil blive indrettet en Flaadestation. Der er i det hele — det fremgaar allerede af de første Forhandlinger i 1866—67 — at tage i Betragtning, at det, som i denne Sammenhæng interesserer de Forenede Stater, er ikke Øerne som Handelspladser eller som Landbrugsbesiddelser, men det er Øernes og specielt St. Thomas' strategiske Betydning. Man kan derfor rolig gaa ud fra, at hvis Øerne var købt og blev afstaaet for denne meget store Sum, var det strategiske Hensyn, som foranledigede det; og man kan med rimelig Sikkerhed drage den Slutning, at der i St. Thomas Havn vil blive krævet Plads til en Marinestation og til Værfter, Plads til en stor amerikansk Flaade med alle dens større og mindre Led. Men deraf følger atter, at der ikke mere i St. Thomas Havn vil blive Plads for Handelen og Skibsfarten; og deraf følger, at de danske Interesser, som ogsaa efter Afstaaelsen kunde være knyttede til St. Thomas, vil blive hjemløse. Det er ud fra Betragtninger af denne Art, at der i de Kredse, som er nærmest knyttede til Bestræbelserne for Skibsfarten og Handelen paa St. Thomas, er opstaaet Tanke om Muligheden af at foretage en Flytning af Handel og Skibsfart fra St. Thomas til St. Jan. Øen St. Jan er jo ikke meget mindre end St. Thomas. Den har de samme naturlige Betingelser for en Havn, og alle kyndige siger, at der vil her kunne anlægges en lige saa god Havn som paa St. Thomas. Hvis man kunde tænke sig, at de Forenede Stater vilde nøjes med Øen St. Jan og derved indrette den Marinestation, som maa antages at være Formaålet for Købet, vilde vi kunne beholde St. Thomas, dette meget værdifulde og i Fremtiden af stor Betydning værende Støttepunkt for dansk Skibsfart og Handel; men hvis den amerikanske Regering af strategiske Grunde særlig vil holde paa St. Thomas, vil man, hvis Danmark beholder de to andre Øer, kunne flytte dansk Handel og Skibsfart over